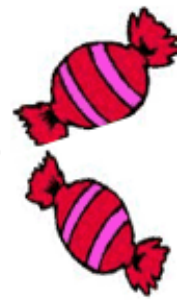


פינוק לשבת

עלון השבת לילדים



נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

| מוצש"ק | הד"נ | |
|--------|-------|---------|
| 17:15 | 16:00 | ירושלים |
| 17:13 | 16:03 | חיפה |
| 17:10 | 16:00 | חיספין |
| 17:16 | 16:15 | תל אביב |
| 17:16 | 16:06 | חברון |

שבת קדש פְּרַשְׁת וַיִּשְׁלַח | י"ד כְּסֵלוֹ הַתְּשַׁע"ב | גְּלוּיוֹן מִסְפָּר 6 | שָׁנָה רִאשׁוֹנָה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

חֻכְאֵי יִשְׂרָאֵל

נִקְדָּה אִמְהָלֶכֶה

אברהם יהושע השיל מאפטא

מגדולי רבני החסידות 1755 - 1825

נָצַר לְשׁוֹשְׁלֵת רַבָּנִים וְתִיקָה מֵצַד אָבִיו וְאָמוֹ. נִוְלַד בְּשָׁנַת תַּקט"ו (1755) לְאָבִיו רַבִּי שְׂמוּאֵל, רַבָּה שֶׁל עִיר-חֲדָשׁ. עוֹד בְּיָמָיו נְעוּרָיו רָכַשׁ לוֹ יְדִיעָה רַחְבָּה בְּתוֹרָה וְכַעֲדוֹת הַצְּדִיק מְדִינַת יֶזְרַעְלָה.

הָיָה גְדוֹל בְּתוֹרָה, וּמְתוֹשָׁבוֹתָיו בְּהִלְכָה מוֹבְאוֹת בְּסִפְרֵי הַדוֹר. בְּחִסְדוֹת הָיָה תַלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסְקָה, וְשָׁמַשׁ גַּם אֶת רַבִּי יַחֲיָאֵל מְכַל מְזִלוֹטְשׁוֹב. רַבִּים לָמְדוּ תוֹרָה מִפִּיו, וּבְתוֹכָם גְּדוֹלֵי תוֹרָה וּבְנֵי עֲלִיָּה. זָכָה לְהַעֲרֹצָה רַבָּה, וּמִפְּרָסָם בִּיחוד כְּאוֹהֵב יִשְׂרָאֵל. שְׁנֵי סִפְרָיו: "אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל" וְ"תוֹרַת אֱמֶת" נִדְפְּסוּ אַחַר פְּטִירָתוֹ.

נִפְטָר בַּמַּז'בוֹז' בֵּה' גִּיסוֹן תַּקפ"ה (1825).

צָנָה שְׁלֹא יִרְשָׁמוּ שְׁבָחִים עַל מַצְבָּתוֹ רַק שֶׁהָיָה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל. אֶת עֲבוֹדָתוֹ הִמְשִׁיכוּ שְׁנֵי בָּנָיו: רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר וְרַבִּי יוֹסֵף מִשָּׁה.

ילדים יקרים ואהובים שלי.

חָבַל שְׁלֹא הַפְּרַתְּם אֶת חֲנֹה, סְבֵתָא רַבָּא שְׁלִי. בְּחַג הַחֲנֻכָּה יִמְלָאוּ לָהּ תְּשׁוּעִים וְשִׁבְעַת שָׁנִים. אוֹהֵב אָנִי כָּל כֶּךָ לְבַקֵּר אוֹתָהּ, לְחוֹשׁ בְּחֻבּוֹק הַמִּיחַד שְׁלָהּ, הַעֵינִים מְלֵאוֹת הַחֹכְמָה וְהַחַיִּית שְׁבִפְנֵיהָ, וְאָנִי נִמְשַׁךְ אֵלֶיהָ כְּמוֹ אֶל הַדְּבָר הַכִּי מֵתוֹק בְּעוֹלָם. וְיִלְדִים אוֹהֵבִים מֵתוֹקִים נִכוּן? פְּשָׁה לְכַתִּי עִם אָבִא לְאַחַר תְּפִלַּת מִנְחָה שֶׁל שַׁבָּת לְבַקֵּר אֶת סְבֵתָא חֲנֹה, בְּקִשְׁתִּי מֵאַבָּא לְסַפֵּר לִי עַל חֲזִיָּה שֶׁל סְבֵתָא. אָבִא הֵבִיט בִּי, וְעָנָה בְּקִצְרָה: "הִנֵּה חֲנֻכָּה קָרֵב וּבָא, שְׂאֵל אֶת סְבֵתָא חֲנֹה עַל הַחֲנֻכָּה שֶׁל אֶפְרַיִם." כְּשֶׁהִגַּעְנוּ לְבֵיתָה שֶׁל סְבֵתָא חֲנֹה, נִקְשַׁתִּי בְּדָלַת. הַפְּנִסוּ, שְׁמַעְתִּי אֶת קוֹלָהּ שֶׁל סְבֵתָא חֲנֹה, פְּתַחְתִּי אֶת הַדָּלַת וְרַצְתִּי אֵלֶיהָ כְּשֶׁאָנִי קוֹרָא: שַׁבָּת שְׁלוֹם סְבֵתָא חֲנֹה. סְבֵתָא פְּרַשָּׂה אֶת יְדֵיהָ וְחֻבְקָה אוֹתִי וְלִטְפָּה אֶת פְּנֵי, וְהַחַיִּית שֶׁהָיָה עַל פְּנֵיהָ הָיָה מֵאִיר וְזוֹרַח בְּמִיחַד. סְבֵתָא, שְׂאֵלְתִּי: אֵת יְכוּלָה לְסַפֵּר לִי עַל הַחֲנֻכָּה שֶׁל אֶפְרַיִם, בְּבִקְשָׁה? פְּנִיָה שֶׁל סְבֵתָא נֶעֱשׂוּ עֲצוּבוֹת, וְהִיא הֵבִיטָה בִּי וְשָׂאָלָה: מִי סִפֵּר לָךְ עַל הַחֲנֻכָּה שֶׁל אֶפְרַיִם? אָבִא, עֲנִיתִי. סְבֵתָא הֵבִיטָה בְּאַבָּא וְשִׁתְּקָה. סְבֵתָא חֲנֹה, אָמַר אָבִא: בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַת אָנוּ פּוֹגְשִׁים אֶת שְׁנֵי הָאָחִים יַעֲקֹב וְעִשְׂוִי נִפְגָּשִׁים לְאַחַר שָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל פְּרִידָה. יַעֲקֹב שׁוֹלַח מִתְּנֻנּוֹת שֶׁל פִּיּוֹס אֶל עִשְׂוִי אָחִיו, וְכִשְׁהֵם נִפְגָּשִׁים הֵם מְשֻׁלְּמִים זֶה עִם זֶה. כִּי הַשְּׁלוֹם חָשׁוּב הוּא מְאֹד, וּבִפְרָט בֵּין אָחִים וּבְתוֹךְ הַמְשֻׁפָּחָה. סְבֵתָא חֲנֹה, הִקְשִׁיבָה, פְּנִתָה אֵלַי וְאָמְרָה: נִינִי הִיָּקֵר, הַסִּפּוֹר אֵרַךְ הוּא וְאָנִי עֵינִיָּה, אַךְ בְּעִזְרַת ה' אֶסְפָּר לָךְ בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא. סְבֵתָא עֲצָמָה אֶת עֵינֶיהָ וְנִרְדְּמָה. יִצְאָנוּ בְּשִׁקְט וְחִזְרָנוּ הַבֵּיתָה. אָנִי כָּל כֶּךָ מֵתוֹחַ וְסִקְרוֹ, גַּם אֲתָם? אֶסְפָּר לָכֶם בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא כְּשֶׁנִּפְגָּשׁ בְּעִלוֹן פְּרַשַׁת וַיִּשְׁב. שַׁבָּת שְׁלוֹם וְלֵהֲתַרְאוֹת.



נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
הי"ד



בְּשֵׁלֵי הַפֶּרֶשֶׁה

הַלְדַת בְּנֵימִין וּמוֹתָהּ שֶׁל רַחֵל (לה, טז-כט)
יַעֲקֹב יוֹצֵא אֶת בֵּית אֵל, אֵל בֵּית אָבִיו יַחֲזֵק. בְּדָרְךָ, עוֹצֵרֶת
הַשִּׁירָה. רַחֵל כּוֹרֵעַת לְלֶדֶת אֶת הַבֵּן הַשְּׂנִי-עֶשֶׂר, בֶּן הַזְּקוּנִים שֶׁל
יַעֲקֹב. הַלְדָה הִיָּתָה קָשָׁה. בְּסוּפָה נּוֹלַד בְּנֵימִין, אֵךְ רַחֵל אִמְנוּ
נִפְטְרָה. יַעֲקֹב קוֹבֵר אֶת רַחֵל עַל אִם הַדָּרְךָ בֵּין יְרוּשָׁלַיִם לְחֶבְרוֹן,
וּמְקִיָּם מַצְבֵּה עַל קְבֻרָהּ, בְּבֵית לְחָם.

הַחִיזָה בְּפֶרֶשֶׁה

- מִנֵּן דָּרְשׁוּ חֲז"ל שְׂרָאוּבֵן לֹא חָטָא?
- לַעֲנִין מֵה נִתְּנָה הַבְּכוּרָה לְיוֹסֵף?
- מִדּוּעַ מִדַּת הַיִּרְאָה קוֹדֶמֶת לְמִידַת
הָאֱהָבָה?
- אִם אָדָם רוֹצֵה לְבַחֵר חֵבֵר אֵיךְ יִדַע אֶת
מִי לְבַחֹר?

טוֹר לְעֵלְיוֹן הַשֵּׁת

מִסְפָּר עַל מֶלֶךְ סִפְרָד שֶׁשָּׁמַע שֵׁישׁ אָדָם שֶׁהוּא מִמְּחָה לְקַלִּיעַ לְמִטְרָה בַּחַץ וְקִשָּׁת אֲשֶׁר מַעוֹלָם לֹא חָטִיֵּא אֶת הַמִּטְרָה.
הַמֶּלֶךְ שָׂאֵף הוּא הַתְּמַחָה בְּקַלִּיעַ לְמִטְרָה הַזְּמִין אֶת הָאִישׁ לְאַרְמוֹנוֹ וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת אֶתוֹ תַּחֲרוּת קַלִּיעַ לְמִטְרָה.
הַתַּחֲרוּת נִעְרְכָה בְּמַעֲמַד הַשָּׂרִים וְהַנְּכַבְדִּים שֶׁל הַמֶּלֶךְ.
מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הוּא הַתְּכַבֵּד לְהִיּוֹת רֵאשׁוֹן, וְהוּא הַצְּלִיחַ לִירוּת אֶת כָּל הַחֲצִים לְתוֹךְ הַעֲגוּל הַפְּנִימִי. אַחֲרָיו יָרַח
הַקַּלַּע הַמְּמַחָה אֶת הַחֲצִים שֶׁפָּגְעוּ מִחוּץ לְעֲגוּל הַפְּנִימִי. הַמֶּלֶךְ הוֹכֵרֵז בְּמִנְצָח, אֵךְ אֶחָד מִשָּׂרָיו הִסִּב אֶת תְּשׁוּמַת לְבוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ לְעַבְדָה שֶׁהַקַּלַּע הַמְּמַחָה יָרַח אֶת כָּל הַחֲצִים בְּתוֹךְ אוֹתָהּ נִקְדָה אֵךְ מִחוּץ לְעֲגוּל הַפְּנִימִי. הַמֶּלֶךְ לֹא הִתְיַחֵס לְהַעֲרָה זוֹ
הוּא הִיָּה שָׂמַח בְּנִצְחוֹנוֹ וְגַם הַשָּׂרִים חִזְקוּ אוֹתוֹ בְּאוֹמְרָם שֶׁהַמֶּלֶךְ הוּא הַמִּנְצָח. כְּאֲשֶׁר כָּל הַשָּׂרִים וְהַנְּכַבְדִּים הִלְכוּ לְבֵיתָם,
נִשְׂאָרוּ הַמֶּלֶךְ וְהַקַּלַּע – הַצֶּלֶף לְבַד.
הָאִישׁ פָּנָה אֵל הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לוֹ שֶׁהוּא שָׂמַח בְּשִׂמְחָתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ עַל נִצְחוֹנוֹ, אֵךְ רְצִיתִי לֵאמֹר לָךְ דְּבַר בֵּינִי לְבֵינְךָ שֶׁלֹּא אִמְרָתִי
זֹאת בְּנוֹכַחַת הַשָּׂרִים שֶׁלָּךְ אָמַר הָאִישׁ. הָאִם שִׂמְחָת לֵב שֶׁהַחֲצִים שֶׁלָּךְ עָשׂוּ הַרְבֵּה חוֹרִים אֶחָד לִיד הַשָּׂנִי בְּתוֹךְ הַעֲגוּל הַפְּנִימִי
וְאֵלוֹ הַחֲצִים שֶׁלִּי נִכְנְסוּ אֶחָד בְּתוֹךְ הַשָּׂנִי בְּתוֹךְ הַעֲגוּל הַחִיצוֹנִי??!!
דַּע לָךְ הַמֶּלֶךְ שִׁיכְלַתִּי לְנִצָּח אוֹתְךָ וְלִירוּת אֶת כָּל הַחֲצִים אֶחָד בְּתוֹךְ הַשָּׂנִי בְּתוֹךְ הַעֲגוּל הַפְּנִימִי, אֵךְ לֹא רְצִיתִי לְפָגַע
בְּכַבֹּדְךָ וְגַם חֲשַׁשְׁתִּי שְׂאֵם אֲנִצָּח אוֹתְךָ בְּנוֹכַחַת הַשָּׂרִים שֶׁלָּךְ אֶתָּה תַעֲנִישׁ אוֹתִי, לָכֵן יִרִיתִי אֶת כָּל הַחֲצִים מִחוּץ לְעֲגוּל
הַפְּנִימִי, אֵךְ כְּדֵי לְהַרְאוֹת לָךְ שֶׁאֲנִי מִמְּחָה בְּקַלִּיעַ וְיִכַּל לְנִצָּח אוֹתְךָ יִרִיתִי אֶת כָּל הַחֲצִים לְאוֹתָהּ נִקְדָה וְכִמּוֹ שֶׁאֶתָּה רוֹאֵה
הַפְּגִיעוֹת הֵיוּ מִדִּיקוֹת וְכָל הַחֲצִים פָּגְעוּ בְּאוֹתָהּ נִקְדָה.
הַמֶּלֶךְ הִעֲרִיךְ מֵאֵד אֶת חֲכָמָתוֹ שֶׁל הַקַּלַּע וְאֵת יוֹשְׁרוֹ וְהִעֲנִיק לוֹ מִתְּנוּת רְבוּת.
מִכָּאֵן שֶׁאֵין לְאָדָם לְהַתְּפַעַל מִנִּצְחוֹנוֹת מְדוּמִים, וְגַם כְּאֲשֶׁר אָדָם צוֹדֵק יֵשׁ לְהַזְהֵר לֹא לְתַת לְזוּלָתוֹ אֶת הַתְּחוּשָׁה שֶׁהוּא
מִנְצָח וְיָדוּ עַל הַתְּחַתּוֹנָה. אֲפֶשֶׁר לְהִיּוֹת צוֹדֵק וְלִנְצָח בְּלִי צוּרֵךְ לְהַכְנִיעַ אֶת הַחֵבֵר שֶׁאֶתוֹ יֵשׁ וְכוּחַ. כֵּן יַעֲקֹב נָתַן לְעֵשׂוֹ
הַרְגָּשָׁה שֶׁהוּא הַמִּנְצָח לְמִירוֹת שֶׁהִנְצָחוֹן הִיָּה שִׁיךְ לְיַעֲקֹב.